

TYGODNIOWY PLAN ZAJĘĆ

PONIEDZIAŁEK

1. Edukacja lingwistyczna: zabawy słuchowo-językowe i wstępna nauka pisania liter
2. Ćwiczenia ruchowe

WTOREK

1. Edukacja matematyczna z przyrodniczą
2. Nauka czytania
3. Zajęcia plastyczno-konstrukcyjne

ŚRODA

1. Edukacja językowa z przyrodniczą
2. Nauka czytania
3. Umuzycznienie (z elementami logorytmiki)

CZWARTEK

1. Edukacja lingwistyczna: zabawy słuchowo-językowe i wstępna nauka pisania liter
2. Zajęcia plastyczno-konstrukcyjne
3. Ćwiczenia ruchowe

PIĄTEK

1. Edukacja matematyczna z przyrodniczą
2. Nauka czytania
3. Umuzycznienie (z elementami logorytmiki)

TYDZIEŃ 33. POLSKA NASZĄ OJCZYZNĄ

PONIEDZIAŁEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Gutek mówi: O tym marzę...” Wstępna nauka pisania liter g , G	IV 2, 4, 5, 6, 8
ĆWICZENIA RUCHOWE Nauka podań i przyjęć piłki nogą	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Gutek mówi: O tym marzę...”
Wstępna nauka pisania liter **g**, **G**

Cele ogólne:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania;
- poznawanie prawidłowego sposobu kreślenia liter: kierunku i kolejności ruchów ręki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha nagrania wierszyka i odpowiada na pytania dotyczące jego treści;
- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie, bez klaskania i z klaskaniem;
- słucha nagrania głoski [g] i powtarza ją;
- reaguje określonym ruchem na obecność głoski [g] w wyrazie;
- dokonuje syntezy sylab, innych części wyrazów oraz głosek;
- kreśli pisane litery **g**, **G** ręką w powietrzu, palcem po wzorze oraz kredką i ołówkiem po śladzie.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 3, ścieżki 31–36); wzory pisanych liter **g**, **G** (z teczki „Pomoce demonstracyjne”); wzory liter **g**, **G** dla każdego dziecka (z teczek „Harmonijne przedszkolaki działają”); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 28).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Uważne słuchanie wierszyka (CD 3, ścieżka 31)

Polecenie: *Posłuchajcie uważnie wierszyka i powiedzcie, o czym marzy Gutek.*

*Gutek mówi: „O tym marzę,
żeby zagrać na gitarze”.
Gitarzysta, gdy się stara,
wtedy głośno gra gitara.¹*

2. Rozmowa o treści wierszyka

Nauczyciel czyta wierszyk, a następnie prowadzi rozmowę, zadając kolejne pytania, np.:

- *Jak nazywa się osobę, która gra na gitarze?*
- *Jak gra gitara, gdy gitarzysta z wierszyka się stara?*
- *Jak się gra na gitarze?*
- *Jak nazywają się inne instrumenty muzyczne, które mają struny?*

3. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka (CD 3, ścieżka 32)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie w tym samym rytmie.*

Gutek mówi: „O tym marzę...”

4. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka z klaskaniem (CD 3, ścieżka 33)

Polecenie: *Śluchajcie i powtarzajcie rytmicznie, odpowiednio klaszcząc.*

Gutek mówi: „O tym marzę...”

5. Słuchanie i powtarzanie głoski [g] (CD 3, ścieżka 34)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie głoski [g] i powtarzajcie tak samo.*

g, g, g, g, g

6. Reagowanie ruchem na obecność głoski [g] w wyrazie (CD 3, ścieżka 35)

Polecenie: *Stańcie prosto. Śluchajcie uważnie wyrazów. Gdy usłyszycie w wyrazie głoskę [g], wykonajcie skłon.*

Grzesio, Grażyna, maska, wygoda, mąka, zegarek, lekarz, grabki, nagroda, ogródek

7. Ćwiczenia syntezy słuchowej różnych części wyrazów (CD 3, ścieżka 36)

Polecenie: *Śluchajcie uważnie sylab, innych części wyrazów i głosek, a następnie wypowiadajcie całe wyrazy:*

- *gru-pa, o-gró-dek, gar-nu-szek, gi-ta-rzys-ta;*
- *dług-ość, git-ar-a, po-g-od-a, M-ag-d-a;*
- *[z-e-g-a-r], [g-u-t-e-k], [g-r-a], [g-ł-o-s].*

8. Zabawa ruchowa „Gramy na instrumentach”

Nauczyciel mówi: *Będę pokazywał grę na różnych instrumentach muzycznych. Odgadnijcie, na czym gram, i naśladowajcie moje czynności.* Nauczyciel „gra” np. na pianinie, na skrzypcach, na gitarze, na bębnie. Potem przedszkolaki mogą zadawać podobne zagadki.

¹ Autorką wszystkich wierszyków wykorzystanych w scenariuszach z edukacji lingwistycznej jest Małgorzata Barańska. Większość z nich pochodzi z publikacji: Barańska M., *Lubię głoski, rytm i ruch! Ćwiczenia uwagi słuchowej, koordynacji słuchowo-ruchowej oraz syntezy i analizy słuchowej*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2020.

9. Nauka pisania liter **g**, **G**

Dzieci siedzą przodem do tablicy. Nauczyciel pokazuje pisane litery **g**, **G**. Czyta je, a przedszkolaki powtarzają kilka razy. Następnie prowadzący pisze litery **g**, **G** palcem po wzorze. Zwraca uwagę przedszkolaków na to, że zarówno wielką, jak i małą literę pisze się ruchem ciągłym, bez odrywania ręki. Dzieci kilka razy powtarzają odpowiednie ruchy ręką w powietrzu, a potem palcem na plecach drugiej osoby. Na koniec nauczyciel rozdaje przedszkolakom wzory liter **g**, **G**. Dzieci ćwiczą na nich pisanie paluszkiem.

10. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 28)

Nauczyciel zwraca uwagę, czy podczas pracy indywidualnej dzieci zachowują właściwą kolejność i kierunek ruchów ręki.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Temat: Nauka podań i przyjęć piłki nogą

Najważniejsze zadania:

- nauka podań i przyjęć piłki nogą;
- nauka zabaw: „Gąski, gąski, do domu” i „Zagubiony kotek”;
- doskonalenie umiejętności posługiwania się przyborem nietypowym zarówno ręką, jak i nogą;
- kształtowanie koordynacji ruchowej.

Miejsce: boisko lub sala gimnastyczna.

Przybory: piłki; gazety.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wstępna

1. Zbiórka w szeregu, powitanie

2. Zabawa orientacyjno-porządkowa z gazetowymi kulami

Każde dziecko otrzymuje gazetę i ugniata z niej kulę. Na ustalony sygnał uczestnicy zabawy rozbiegają się w różnych kierunkach (uważają, żeby się nie zderzyć), prowadząc kulę nogą. Na drugi sygnał zatrzymują się w postawie prawidłowej, twarzami w stronę nauczyciela. Gdy otrzymają kolejny sygnał, kontynuują bieg.

3. Ćwiczenia kształtujące z gazetowymi kulami:

- postawa stojąca – podrzucanie i łapanie kuli (przed złapaniem kuli dzieci mogą klasnąć, zrobić „młynek” lub przysiad);
- postawa stojąca, ramiona opuszczone wzdłuż tułowia, papierowa kula trzymana w jednej dłoni – uniesienie ramion bokiem, przełożenie kuli nad głowę z jednej dłoni do drugiej, opuszczenie ramion;
- postawa stojąca, kula trzymana w jednej dłoni – uniesienie prawej nogi, przełożenie pod nią kuli do drugiej ręki, opuszczenie nogi; to samo ćwiczenie z lewą nogą;
- postawa stojąca, kula trzymana w dłoniach – krążenie tułowia;

- postawa stojąca, szeroki rozkrok, kula trzymana w dłoniach, opad tułowia – przekładanie kuli między nogami po torze ósemki;
- siad prosty – uniesienie nóg, przesuwanie pod nimi kuli z ręki do ręki;
- leżenie tyłem, kolana ugięte, biodra uniesione – przesuwanie kuli pod biodrami z jednej ręki do drugiej;
- leżenie przodem, ramiona ugięte w łokciach i uniesione, nogi ugięte i uniesione – przesuwanie kuli przed twarzą z jednej ręki do drugiej;
- leżenie tyłem, ramiona ułożone za głową, kula leżąca między stopami – wykonanie leżenia przewrotnego z kulą między stopami, chwycenie kuli dłońmi, przejście do skłonu w przód.

Część główna

1. Nauka podań i przyjęć piłki nogą w parach

Dzieci ustawiają się w parach naprzeciw siebie; każda dwójka otrzymuje piłkę. Nauczyciel pokazuje sposób podania i przyjęcia piłki nogą. Dzieci ćwiczą to w parach.

2. Podania piłki nogą w kole

Dzieci, podzielone na dwa zespoły, ustawiają się w kołach. Każdy zespół otrzymuje piłkę. Ćwiczący podają do siebie piłkę (do dowolnych osób), starając się, żeby nie wyszła ona poza krąg. Wygrywa zespół, który dłużej utrzyma piłkę w kole.

3. Zabawa bieżna „Gąski, do domu”

Nauczyciel wybiera „mamę gąsek” i „wilka”. „Mama gąsek” staje po jednej stronie sali, „gąski” w szeregu po drugiej, natomiast „wilk” – na wyznaczonej linii środkowej.

„Mama gąsek” woła: *Gąski, gąski, do domu!*

„Gąski” odpowiadają: *Boimy się!*

„Mama gąsek”: *Czego?*

„Gąski”: *Wilka złego!*

„Mama gąsek”: *A gdzie on jest?*

„Gąski”: *Za górami, za lasami!*

„Mama gąsek”: *Co on robi?*

„Gąski”: *Zęby ostrzy z pazurami!*

„Mama gąsek”: *Gąski, gąski, do domu!*

„Gąski” biegną do „mamy”, a „wilk”, poruszając się po linii środkowej, próbuje je złapać. Następnie „mama gąsek” przechodzi na drugą stronę sali i ponownie prowadzi dialog z „dziećmi”.

„Gąski” schwytane w poprzedniej rundzie teraz pomagają „wilkowi”.

Część końcowa

1. Zabawa uspokajająca z elementami korektywy „Zagubiony kotek”

Dzieci siadają w siadzie klęcznym w kole twarzami do środka. Wykonują skłon w przód (dotykają głowami podłogi) i zasłaniają twarze dłońmi. Jedno dziecko – zgadujący – wychodzi poza koło i odwraca się tyłem. Wybrany z koła przez prowadzącego „kotek” miauczy. Zgadujący próbuje wskazać, kto jest „kotkiem”. Jeżeli mu się to uda, zamienia się z nim miejscem.

2. Zbiórka i pożegnanie

WTOREK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Liczby od 0 do 12 – praktyczne działania matematyczne. Zegar – przypomnienie zasad odczytywania pełnych godzin	IV 5, 8, 15, 16
NAUKA CZYTANIA Czytanie wyrazów i zdań	IV 4, 6
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Godło Polski – kolorowanie kredką świecową i flamastrem, „malowanie” plasteliną	I 7; IV 6, 10

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Liczby od 0 do 12 – praktyczne działania matematyczne.
Zegar – przypomnienie zasad odczytywania pełnych godzin

Cele ogólne:

- kształtowanie pojęcia liczby naturalnej;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie aktywnego słuchania informacji;
- odczytywanie pełnych godzin na zegarze wskazówkowym;
- rozróżnianie czynności wykonywanych w różnych porach dnia i nocy.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uważnie słucha poleceń;
- analizuje i wyciąga wnioski;
- wyodrębnia dziesiątkę w liczbie dwucyfrowej;
- odczytuje pełne godziny na zegarze;
- pracuje samodzielnie.

Środki dydaktyczne: rytmiczna muzyka; zegary wykonane przez dzieci na wcześniejszych zajęciach; zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 37); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 29).

PRZEBIEG ZAJĘĆ**1. Zabawa ruchowa „Czas stop”**

Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki, wykonując polecenia nauczyciela, np. podskoki, przeskoki z jednej nogi na drugą. Na hasło: *Czas stop* siadają na dywanie w bezruchu, w siadzie skrzyżnym.

2. Rozmowa wprowadzająca

Wszyscy siedzą na dywanie w kręgu. Nauczyciel czyta zagadki i przedstawia temat zajęć.

Anna Mikita²

*Chociaż chodzi, ciągle wisi
w pokoju na ścianie.*

*W całym domu słychać jego
wesole tykanie.*

*Czasem bije, lecz nikogo
nigdy nie uderzy.*

*Za to zawsze tak dokładnie
umie czas odmierzyć. (zegar)*

Ciągle mijają jedna za drugą.

Każda złożona z minut wielu.

*Jeśli chcesz wiedzieć, która jest teraz,
spójrz na zegarek, mój przyjacielu. (godzina)*

3. Przypomnienie budowy zegara. Utrwalanie umiejętności odczytywania pełnych godzin na zegarze

Dzieci siedzą na dywanie w półkolu. Każdy przedszkolak ma swój zegar (wcześniej wykonany i wykorzystywany do nauki odczytywania godzin). Nauczyciel przypomina, jak zbudowany jest zegar, pyta o nazwy poszczególnych elementów: tarczy zegarowej, wskazówki godzinowej, wskazówki minutowej, sekundnika. Omawia sposób odczytywania pełnych godzin na zegarze. Zadaniem dzieci jest ustawianie odpowiedniej godziny na swoich zegarach. Prowadzący mówi: *Ustawcie godzinę, o której rano wstajecie. Ustawcie godzinę, o której zaczynamy zajęcia w przedszkolu. Ustawcie godzinę, o której jemy obiad. Ustawcie na zegarze południe. Ustawcie godzinę, o której jecie kolację. Ustawcie godzinę, o której idziecie spać itp.*

4. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 37)

Nauczyciel wyjaśnia sposób wykonania zadań. Kontroluje pracę dzieci, poprawia ułożenie narzędzia do pisania itp.

5. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 29)

Dzieci siedzą przy stolikach i wykonują zadanie 3. Nauczyciel wyjaśnia sposób pracy.

NAUKA CZYTANIA

Temat: Czytanie wyrazów i zdań

Cele ogólne:

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę);

² Mikita A., *Zagadki dla maluchów*, wyd. III, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2009, s. 41.

- poznawanie podstawowych zasad dotyczących stosowania wielkiej litery;
- rozwijanie umiejętności rozumienia czytanych treści.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha zdań czytanych przez nauczyciela, śledząc wzrokiem ich zapisy;
- czyta prawidłowo wyrazy typu: „zuchy”, „Hugo”;
- czyta prawidłowo zdania;
- łączy części zdań;
- ocenia prawdziwość przeczytanych zdań;
- zaznacza w tekście dwuznaki **Ch, ch**.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 26; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 26).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Ćwiczenie 1. Przedszkolaki zaznaczają w wyrazach dwuznaki **Ch, ch**. Potem wszyscy razem z nauczycielem czytają wyrazy. Następnie nauczyciel wskazuje wyrazy z literą **H** na początku i prosi: *Przeczytajcie te wyrazy i zastanówcie się, dlaczego mają na początku wielką literę.* W razie potrzeby przypomina, że we wszystkich imionach zawsze na początku pisze się wielką literę. (Jeśli dzieci zwrócą uwagę na wielkie dwuznaki **Ch** w wyrazach „Chiny”, „Chełm”, należy krótko wyjaśnić, dlaczego tak je napisano). Na koniec chętne przedszkolaki podchodzą od tablicy i podkreślają nazwy obrazków.

Ćwiczenie 2. Nauczyciel czyta początkowe części zdań, wodząc pod nimi palcem. Następnie chętne przedszkolaki czytają głośno zakończenia zdań. Chętni łączą części zdań liniami i czytają zdania. Na koniec wszyscy wspólnie czytają połączone zdania.

Ćwiczenie 3. Nauczyciel poleca: *Słuchajcie zdań i zastanawiajcie się, czy to, co napisano, jest prawdą, czy nie.* Po wysłuchaniu każdego zdania dzieci wspólnie decydują, czy należy zaznaczyć „tak”, czy „nie”. Na koniec wszyscy wspólnie czytają zdania prawdziwe. Chętni mogą również przeczytać wybrane zdania indywidualnie.

2. Zabawa ruchowo-słuchowa z rymowanką

Dzieci stoją na obwodzie koła i powtarzają rymowankę:

*W poniedziałek i we wtorek
Henio dobry ma humorek!*

Wykonują w jej rytmie określone ruchy, np. cztery razy podskakują i cztery razy tupią. Mogą również, stojąc w parach, klaskać w dłonie drugiej osoby. Warto, aby nauczyciel wykorzystał do ćwiczeń pomysły dzieci.

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 2, s. 26)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Następnie nauczyciel prosi chętnych o głośne odczytanie wybranego materiału.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach zeszytu 2 lub w zeszycie 1.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Godło Polski – kolorowanie kredką świecową i flamastrem, „malowanie” plasteliną

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i pamięci;
- rozwijanie małej motoryki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- poznaje szczegółowo wygląd godła Polski;
- koloruje tło kredką świecową, a wybrane elementy flamastrem;
- wypełnia kontury rysunku, „malując” go plasteliną.

Środki dydaktyczne:

- dla nauczyciela: godło Polski;
- dla każdego dziecka: karta 24 z teczki „Harmonijne przedszkolaki działają”, biała plastelina, czerwona kredka świecowa, żółty flamaster.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie. Nauczyciel pokazuje godło Polski. Kieruje spostrzeżeniami dzieci tak, aby zauważyły jak najwięcej szczegółów. Wyjaśnia, że zadanie polega na pokolorowaniu tła czerwoną kredką świecową, a korony, dzioba i szponów orła – żółtym flamastrem. Wizerunek orła należy „pomalować” białą plasteliną, rozciągając jej kawałeczki paluszkami.

Część indywidualna – wykonanie zadania:

- przygotowanie karty 24, białej plasteliny, czerwonej kredki świecowej i żółtego flamastra;
- pokolorowanie tła kredką świecową;
- pokolorowanie korony, dzioba i szponów orła żółtym flamastrem;
- „pomalowanie” orła białą plasteliną;
- uporządkowanie miejsca pracy;
- umieszczenie pracy na wystawie.

ŚRODA

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ Dlaczego orzeł biały jest naszym godłem? Fragmenty legendy Mariana Orłonia i Jana Tyszkiewicza pt. „O Lechu i Białym Orle”	I 5; III 6, 8, 9; IV 2, 3, 4, 5, 6, 10
NAUKA CZYTANIA Czytanie zdań i tekstu	IV 4, 6
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Słonko wita dzieci”	I 5; III 5; IV 7

EDUKACJA JĘZYKOWA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Dlaczego orzeł biały jest naszym godłem? Fragmenty legendy Mariana Orłonia i Jana Tyszkiewicza pt. „O Lechu i Białym Orle”

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i mowy;
- usprawnianie małej motoryki;
- rozwijanie umiejętności samodzielnej pracy.

Cele operacyjne

Dziecko:

- poznaje nazwy trzech stolic Polski i ich położenie na mapie;
- słucha legendy czytanej przez nauczyciela;
- uczestniczy w rozmowie dotyczącej treści legendy;
- poznaje polskie symbole narodowe;
- czyta zdania;
- rysuje po śladzie kontur mapy Polski;
- słucha wyjaśnień, a potem samodzielnie wykonuje zadania.

Środki dydaktyczne: mapa fizyczna lub administracyjna Polski; kartki z nazwami kilku polskich miast (z CD 7); tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 38; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 38).

PRZEBIEG ZAJĘĆ**1. Oglądanie na mapie Polski trzech stolic: Gniezna, Krakowa i Warszawy**

Dzieci siedzą skrzyżnie przed mapą Polski. Nauczyciel pyta: *Czy wiecie, co to znaczy „stolica”?* *Jakie miasto jest teraz stolicą Polski? Kto z was był już w Warszawie? Pokażę wam trzy miasta: Gniezno, które było pierwszą stolicą Polski, Kraków, który był nią najdłużej, oraz Warszawę, naszą obecną stolicę.* Następnie pokazuje trzy wymienione miasta, a dzieci powtarzają ich nazwy. Potem chętne przedszkolaki wskazują wymienione miasta, a wszyscy wspólnie nazywają je.

2. Słuchanie czytanej przez nauczyciela legendy o początkach państwa polskiego i rozmowa o jej treści

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie. Nauczyciel mówi: *Posłuchajcie legendy o tym, jak powstała Polska i pierwsza jej stolica. Zapamiętajcie, dlaczego Lech zdecydował, jak będzie się ona nazywać.*

Marian Orloń, Jan Tyszkiewicz

O Lechu i Białym Orle³ (fragmenty)

Strudzona była drużyna Lecha. Ile to już dni wędrówki mieli poza sobą? [...] Szli tak, by znaleźć miejsce na założenie grodu, by znaleźć ziemię, na którą sprowadzą żony i dzieci, aby osiąść tu na zawsze. Odpoczywali właśnie po kolejnym męczącym dniu wędrówki. [...] Lech stał na skraju puszczy, wodził wzrokiem po rozciągającej się przed nim równinie i zamyslił się głęboko. [...] A może rozważał, czy by nie osiąść właśnie tu, na tej równinie, na skraju puszczy? [...] Ale ziemi, na której mają się rodzić ich dzieci i wnuki, nie wybiera się pochopnie. To jest ziemia na zawsze. [...]

Nagle ptak nieznanego rodzaju pojawił się nad jego głową. Potyskiwał białą szeroko rozpostartych skrzydeł. Potem zatoczył łuk nad wiekowym dębem, rosnącym na skraju puszczy, na niewielkim wzgórzu. Lech, zaciekawiony ptakiem i jego dziwnym lotem, zbliżył się do drzewa i ujrzał na nim gniazdo wielkie i wychylające się z niego główki białych piskląt. [...] Ożywił się nagle Lech, rozchmurzyło się jego czoło i gromkim głosem wołając do siebie przywołał. A gdy przy nim stanęli, powiedział:

– Tu zostaniemy. Tu będzie nasze gniazdo. A ten biały ptak, karmiący pisklęta – naszym znakiem. A gród, który tu zbudujemy, Gniezdem nazwiemy.

[...] I w ten sposób biały orzeł stał się ptakiem królewskim na ziemi Lecha i tak doszło do powstania pierwszego grodu, później Gniezdem zwanego.

Nauczyciel rozpoczyna rozmowę od pytania, którym ukierunkował uwagę dzieci. Mówi: *Dlaczego Lech, założyciel Polski, zdecydował, że gród, czyli miasto, które założy, będzie się nazywał Gniezno? Czym dla Polaków jest Orzeł Biały? Co najbardziej podoba się wam w tej legendzie? Dlaczego jest ona ważna dla Polaków?*

3. Zabawa ruchowa

Na podłodze leżą kartki z nazwami kilku polskich miast, np. Warszawy, Gdańska, Szczecina, Krakowa, Poznania. Przy każdej nazwie stoi kilkoro dzieci. Nauczyciel tłumaczy: *Będziecie podróżować z miasta do miasta. Gdy zawołam np.: „Z Warszawy do Gdańska!”, to dzieci z „Gdańska” muszą szybko zmienić miejsce. Hasła do „podróży” powinny być podawane w krótkich odstępach czasu. Prowadzący może również wymieniać środek komunikacji, np.: „Z Gdańska do Poznania jedziecie pociągiem!”*

4. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 38)

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie przed tablicą multimedialną. Nauczyciel prezentuje na niej ćwiczenia.

³ Orloń M., Tyszkiewicz J., *O Lechu i Białym Orle*, online: <https://spwp9.edukacja.kety.pl/pliki/aktualnosci/00a2.pdf> [dostęp: 17 października 2022].

- Zadanie 1. Przedszkolaki opisują godło i flagę Polski. Nauczyciel zwraca uwagę dzieci na kolor małych elementów (korona, dziób, szpony), a także na kolejność barw na fladze. Wszyscy wspólnie czytają rymowane zdania w ćwiczeniu.
- Zadanie 2. Chętni pokazują kolejne elementy wymienione w poleceniu: kontur mapy (granicę Polski), Bałtyk, rzekę Wisłę i Warszawę. Nauczyciel pokazuje na mapie miejsce, w którym w przybliżeniu znajduje się przedszkole. Następnie wyjaśnia, co należy wykonać w książce.
- Zadanie 3. Prowadzący wyjaśnia, że trzeci obrazek przedstawia nuty – początek zapisu „Mazurka Dąbrowskiego”. Następnie mówi, jak należy wykonać zadanie w książce.

5. Praca indywidualna

Przedszkolaki siedzą przy stolikach i wykonują zadania 2 i 3. Nauczyciel obserwuje pracę dzieci i w razie potrzeby pomaga.

Zalecana literatura dodatkowa dla dzieci

- Czesław Janczarski, „Co to jest Polska?”

NAUKA CZYTANIA

Temat: Czytanie zdań i tekstu

Cele ogólne:

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę);
- poznawanie znaków interpunkcyjnych;
- rozwijanie umiejętności rozumienia czytanych treści.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha tekstu czytanego przez nauczyciela, śledząc wzrokiem jego zapis;
- czyta prawidłowo pytania;
- czyta prawidłowo tekst;
- odpowiada na przeczytane pytania, zaznaczając właściwe wyrazy;
- dobiera obrazki do tekstu.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 27; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 27).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Ćwiczenie 1. Nauczyciel prosi, żeby dzieci wskazały wymieniane przez niego znaki interpunkcyjne: kropkę, przecinek, dwukropkę, cudzysłów, wielokropkę. Następnie czyta tekst ze staranną intonacją, wodząc pod nim palcem. Zadaje pytania dotyczące treści: *Kto jest chory? Co boli Henia? O czym jest bajka, której Henio słucha?* Dzieci wspólnie odpowiadają

na pytania, a chętni wskazują w tekście właściwe wyrazy lub zdania. Wybrane przedszkolaki zaznaczają rysunki postaci występujących w historyjce. Na koniec wszyscy wspólnie czytają tekst, a nauczyciel, wodzi pod nim palcem.

Ćwiczenie 2. Nauczyciel czyta pierwsze pytanie z właściwą intonacją, a dzieci wspólnie na nie odpowiadają. Chętna osoba zaznacza właściwą odpowiedź. Następne pytania czytają chętnie przedszkolaki, a nauczyciel zwraca uwagę na to, aby wypowiadały je z intonacją pytającą. Na koniec dzieci wspólnie czytają pytania, a nauczyciel – odpowiedzi.

Ćwiczenie 3. Nauczyciel zwraca uwagę dzieci na to, że zdanie w ćwiczeniu kończy się wykrzyknikiem. Następnie wszyscy razem z nauczycielem czytają rymowankę. Kilkoro chętnych czyta ją indywidualnie, a potem wszyscy powtarzają z pamięci.

2. Zabawa ruchowo-słuchowa z rymowanką

Dzieci stoją na obwodzie koła i powtarzają wierszyk:

*Każdy zuch kocha ruch,
podskakuje więc za dwóch!*

Przedszkolaki wykonują w jego rytmie określone ruchy, np. cztery razy klaszczą nad głowę, a następnie cztery razy podskakują obunóż. Warto, aby nauczyciel wykorzystał do następnych ćwiczeń pomysły dzieci. Na koniec prosi: *Pokażcie, jak porusza się dzielny zuch, gdy jest wesoły.*

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 2, s. 27)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Następnie nauczyciel prosi chętnych o głośne odczytanie wybranego materiału.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach zeszytu 2 lub w zeszytcie 1.

UMUZYKALNIENIE (Z ELEMENTAMI LOGORYTMIKI)

Temat: Zabawy z piosenką „Słonko wita dzieci”

Słonko wita dzieci⁴

Słowa: Małgorzata Barańska

Muzyka: Stefan Gąsieniec

*Przyszło do nas słonko,
wszystkie dzieci wita.*

*„Kasiu, jak się czujesz?” –
słonko grzecznie pyta.*

Cele ogólne:

- wypracowanie właściwej reakcji słuchowo-ruchowej na określony sygnał (zaproszenie i zakończenie zajęć);

⁴ Barańska M., *Słonko wita dzieci*, [w:] M. Barańska, *Klaśnij, tupnij, raz i dwa! Zabawy ze śpiewem*, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2012, s. 10.

- usprawnienie narządów mowy (rozgrzewka);
- wprowadzenie piosenki „Słonko wita dzieci”;
- usprawnienie koordynacji słuchowo-ruchowej;
- ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne – wypracowanie szybkiej i odpowiedniej reakcji ruchowej na umówiony sygnał dźwiękowy;
- ćwiczenia głosowe;
- ćwiczenia sprawności motorycznej – wykonywanie podskoków naprzemiennie z chodzeniem;
- umiejętność poruszania się w przestrzeni – po obwodzie koła, w różnych kierunkach;
- kształcenie umiejętności współpracy w grupie.

Środki dydaktyczne: nagranie piosenki „Słonko wita dzieci” w wersji wokalnie-instrumentalnej oraz instrumentalnej (CD 6, ścieżki 21, 22); dwie liny; ilustracja do piosenki do kolorowania dla każdego dziecka (z CD 7).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zaproszenie do zajęć (s. 12)
2. Rozgrzewka buzi, gardła, uszu i całego ciała (s. 12)

3. Aktywne słuchanie piosenki

Dzieci słuchają utworu kilka razy. Przy kolejnych powtórkach wstawiają do powitania imię koleżanki lub kolegi z grupy. Nauczyciel zadaje pytania związane z tematem piosenki: *Co może oznaczać zwrot „przyszło słonko”? Kiedy mówimy, że jest świt? Kto widział wschód słońca? Czy słońce wschodzi zawsze o tej samej godzinie? Która pora roku charakteryzuje się najwcześniejszymi/najpóźniejszymi wschodami słońca? Kto wie, jak można sprawdzić, o której był wschód słońca dzisiaj, a o której będzie jutro?*

4. Ćwiczenie inhibicyjno-incytacyjne

Nauczyciel odtwarza akompaniament do piosenki. Dzieci biegną w rozsypce. Na pauzę w muzyce stają i rozglądają się, sprawdzając, czy wstaje słońce.

5. Ćwiczenie koordynacji słuchowo-ruchowej

Dzieci słuchają piosenki. Wsłuchują się w powtarzalny rytm i ilustrują go ruchem: dwoma podskokami z nogi na nogę oraz dwoma krokami. Wykonują tę sekwencję ruchową w rozsypce, a potem w parach.

6. Ćwiczenia sprawności motorycznej – wykonywanie podskoków z prawidłową techniką ruchu. Planowanie i wykonywanie sekwencji ruchowych w przestrzeni

Dzieci podskakują: noga trzymająca ciężar ciała wybija się na palcach, a kolano drugiej nogi jest uniesione dosyć wysoko. Następnie wykonują układ choreograficzny. Nauczyciel dzieli przedszkolaków na dwie grupy – kilkusobową i kilkunastoosobową. Obie dostają linę i ustawiają się na obwodach kół – mniejszego w środku, większego na zewnątrz. Prowadzący odtwarza piosenkę – w czasie części instrumentalnych dzieci stoją, a podczas partii wokalnych trzymają linę jedną ręką i podskakują rytmicznie: większa grupa w jedną stronę, a mniejsza w przeciwną.

7. Zabawa ilustrująca treść piosenki. Ćwiczenie głosowe

Przedszkolaki ustawiają się na obwodzie koła, a jedno dziecko staje w środku. Nauczyciel wraz z uczestnikami zabawy śpiewa pierwszy, drugi i czwarty wers piosenki. Dziecko w środku śpiewa trzeci wers, wymieniając imię któregoś z członków grupy. Wówczas następuje zamiana „słoneczek”.

8. Zakończenie zajęć (s. 13)

Scenariusz realizowany jest dwa razy w tygodniu. Oprócz stałych modułów, można wymienić wykorzystywać inne ćwiczenia. Ich propozycje znajdują się poniżej. Zaleca się też codzienne zaśpiewanie piosenki i wykonanie jednego, dowolnego, ćwiczenia ze scenariusza.

1. Nauczyciel włącza wersję wokalnie-instrumentalną, a potem instrumentalną utworu. Dzieci śpiewają piosenkę.
2. Dzieci wykonują podskoki w różnym tempie i w rozmaitych kierunkach.
3. Dzieci wykonują różne podskoki – jednonóż, obunóż, z nogi na nogę.
4. Dzieci kolorują ilustrację do piosenki.

CZWARTEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA LINGWISTYCZNA Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Gutek mówi: O tym marzę...”. Wstępna nauka pisania liter g, G – utrwalenie umiejętności	IV 2, 4, 5, 6, 8
ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE Polska naszą ojczyzną – mapa wykonana techniką kolażu	I 7; III 8, 9; IV 5, 6, 10
ĆWICZENIA RUCHOWE Nauka podań i przyjęć piłki nogą – powtórzenie	I 2, 5, 8; III 5

EDUKACJA LINGWISTYCZNA: ZABAWY SŁUCHOWO-JĘZYKOWE I WSTĘPNA NAUKA PISANIA LITER

**Temat: Ćwiczenia słuchowe do wierszyka „Gutek mówi: O tym marzę...”.
Wstępna nauka pisania liter **g, G** – utrwalenie umiejętności**

Cele ogólne:

- rozwijanie gotowości do nauki czytania i pisania;
- poznawanie prawidłowego sposobu kreślenia liter: kierunku i kolejności ruchów ręki.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha fragmentów wierszyka i powtarza je rytmicznie z klaskaniem i z innymi gestami;
- reaguje określonym ruchem na obecność głoski [g] w wyrazie;

- dokonuje syntezy sylab, innych części wyrazów oraz głosek;
- dokonuje analizy fonemowej wyrazów kilkugłoskowych;
- kreśli pisane litery **g**, **G** ręką i palcem w powietrzu, palcem na podłodze;
- wyróżnia litery **g**, **G** spośród podobnych;
- wykonuje ćwiczenia grafomotoryczne: koloruje zgodnie z kodem, kreśli połączone laseczki w liniaturze.

Środki dydaktyczne: nagrania ćwiczeń (CD 3, ścieżki 33, 36); wzory pisanych liter **g**, **G** (z tełki „Pomoce demonstracyjne”); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 29).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Słuchanie i rytmiczne powtarzanie wierszyka z klaskaniem oraz innymi gestami zaproponowanymi przez dzieci (CD 3, ścieżka 33)

Polecenie: *Słuchajcie i powtarzajcie rytmicznie, odpowiednio klaszcząc.*

*Gutek mówi: „O tym marzę,
żeby zagrać na gitarze”.
Gitarzystą, gdy się stara,
wtedy głośno gra gitara.*

Dzieci wymyślają gesty zastępujące klaskanie. Razem powtarzają wierszyk, wykonując rytmicznie zaproponowane ruchy, np. naśladują grę na gitarze lub stojąc w parach naprzeciw siebie, klaszczą w swoje dłonie w czasie trwania jednego wersu, a w dłonie drugiej osoby podczas kolejnego wersu.

2. Reagowanie ruchem na obecność głoski [g] w wyrazie

Polecenie: *Stańcie prosto. Słuchajcie uważnie wyrazów. Gdy usłyszycie w wyrazie głoskę [g], kiwnijcie głową.*

górką, kurka, główka, pogoda, zagajnik, zagadka, pokrzywy, Krzysio, pagórek, ogrodnik

3. Ćwiczenia syntezy słuchowej różnych części wyrazów (CD 3, ścieżka 36)

Polecenie: *Słuchajcie uważnie sylab, innych części wyrazów i głosek, a następnie wypowiadajcie całe wyrazy:*

- **gru-pa, o-gró-dek, gar-nu-szek, gi-ta-rzys-ta;**
- **dług-ość, git-ar-a, po-g-od-a, M-ag-d-a;**
- [z-e-g-a-r], [g-u-t-e-k], [g-r-a], [g-ł-o-s].

4. Ćwiczenia analizy fonemowej

Polecenie: *Wymieńcie kolejne głoski w wyrazach, które podam. Jednocześnie liczcie głoski na palcach.*

górką, nogi, waga, wagon, górką, ogórek, gazela, gazeta, droga, globus

5. Zabawa ruchowa „Na górskiej hali”

Nauczyciel opowiada, a dzieci ilustrują tę opowieść ruchem: *Jesteśmy na hali, czyli na górskiej łące. Biegamy wesoło w różnych kierunkach. Przeskakujemy przez duże kępy trawy. Skradamy się po cichu, żeby przyjrzeć się kozicy. Turlamy się po trawie w różne strony. Kładziemy się na plecach i odpoczywamy w promieniach słońca.*

6. Nauka pisania liter g, G

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie, przodem do tablicy. Nauczyciel przypomina im sposób pisania liter g, G, kładąc nacisk na to, że obie litery pisze się ruchem ciągłym. Dzieci ćwiczą pisanie ręką w powietrzu, palcem na „trawie”, czyli na podłodze, i na „chmurce”.

7. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki piszą” (z. 2, s. 29)

Dzieci wykonują ćwiczenia 1 i 2. Nauczyciel zwraca uwagę, aby każdy element szlaczka kreśliły ruchem ciągłym.

ZAJĘCIA PLASTYCZNO-KONSTRUKCYJNE

Temat: Polska nasza ojczyzną – mapa wykonana techniką kolażu

Cele ogólne:

- rozwijanie uwagi dowolnej, spostrzegania, myślenia i pamięci;
- rozwijanie małej motoryki;
- rozwijanie umiejętności współpracy w parach.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha wyjaśnień nauczyciela;
- wycina z różnych materiałów elementy kompozycji;
- komponuje pracę z wyciętych elementów;
- przykleja wycięte elementy do papieru pakowego.

Środki dydaktyczne:

- dla nauczyciela: tablica multimedialna, mapa Polski (z CD 7);
- dla każdej grupy: pocztówki z Polski, kolorowe czasopisma, zdjęcia z różnych miejsc w Polsce (z CD 7), arkusz papieru pakowego z narysowanym konturem Polski;
- dla każdego dziecka: nożyczki, klej.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna – wyjaśnienie zadania

Przedszkolaki siedzą skrzyżnie. Nauczyciel pokazuje mapę Polski. Rozmawia z dziećmi o występujących w naszym kraju górach, rzekach, parkach, miastach i wskazuje je na mapie. Wyjaśnia, że zadanie przedszkolaków polega na wykonaniu w grupach kolorowej mapy Polski. Należy wyciąć z pocztówek, z gazet i innych materiałów zdjęcia elementów krajobrazu i wypełnić nimi konturową mapę.

Część grupowa – wykonanie zadania:

- przygotowanie arkusza papieru pakowego, kolorowych czasopism, pocztówek i zdjęć oraz nożyczek i kleju;
- wycięcie wybranych elementów krajobrazu Polski;
- ułożenie elementów na arkuszu i przyklejenie ich;
- uporządkowanie miejsca pracy;
- umieszczenie pracy na wystawie.

ĆWICZENIA RUCHOWE

Nauczyciel prowadzi ćwiczenia ruchowe zgodnie ze scenariuszem zamieszczonym na s. 21–22.

PIĄTEK

ZAPIS W DZIENNIKU	PODSTAWA PROGRAMOWA
EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ Liczby od 0 do 12 – praktyczne działania matematyczne. Zegar – przypomnienie zasad odczytywania pełnych godzin	IV 5, 8, 15, 16
NAUKA CZYTANIA Czytanie wyrazów, wyrażeń i tekstu	IV 4, 6
UMUZYKALNIENIE Zabawy z piosenką „Słonko wita dzieci” – powtórzenie	I 5; III 5; IV 7

EDUKACJA MATEMATYCZNA Z PRZYRODNICZĄ

Temat: Liczby od 0 do 12 – praktyczne działania matematyczne.
 Zegar – przypomnienie zasad odczytywania pełnych godzin

Cele ogólne:

- kształtowanie pojęcia liczby naturalnej;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie aktywnego słuchania informacji;
- odczytywanie pełnych godzin na zegarze wskazówkowym.

Cele operacyjne

Dziecko:

- uważnie słucha poleceń;
- analizuje i wyciąga wnioski;
- tworzy zbiory o określonej liczbie elementów;
- układa ciągi liczb w odpowiedniej kolejności;
- dokonuje operacji matematycznych na zbiorach zastępczych;
- pracuje samodzielnie.

Środki dydaktyczne: patyczki (lub inne liczmany); zegary wykonane przez dzieci na wcześniejszych zajęciach; zegar z ruchomymi wskazówkami dla nauczyciela; zeszyty „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 39).

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zabawa paluszkowa „Przedszkolaki tańczą”

Małgorzata Barańska

Przedszkolaki tańczą⁵

Tańczą sobie przedszkolaki,

hop, siup, tralala!

Wszystkie lubią taniec taki.

Hop, siup, tralala!

W tańcu pięknie podskakują,

hop, siup, tralala,

i nóżkami przytupują

hop, siup... Bęc!

Dzieci siedzą skrzyżnię w rozsypce lub na obwodzie koła.

1. Na otwartej dłoni stawiają wszystkie palce drugiej dłoni i „tańczą” nimi, starając się poruszać każdym palcem osobno.

2. Kilkakrotnie rytmicznie „podskakują” palcami na dłoni.

3. i 4. Zmieniają ręce i wykonują te same czynności, co w wersach 1. i 2.

5. i 6. Ponownie zmieniają ręce i kontynuują wcześniejsze czynności.

7. i 8. Przedszkolaki ostatni raz zmieniają ręce i robią to, co wcześniej. Na słowo „Bęc!” mocno klaszczą.

2. Utrwalanie znajomości liczb w zakresie 0–12

Dzieci siedzą na dywanie w półkolu. Nauczyciel prosi, aby dokładnie wysłuchały informacji, a następnie wykonały zadania: *Stańcie w grupach po tyle osób, ile rogów ma stół. Stwórzcie grupy składające się z tylu osób, ile palców jest u jednej ręki. Stańcie wszyscy w jednej grupie. Zróbcie koła składające się z dziesięciu osób. Ustawcie się parami.* Dzieci analizują informacje i przeliczają się wzajemnie.

Następnie prowadzący prosi, aby przedszkolaki usiadły na dywanie. Każdy ma przed sobą patyczki lub inne liczmany. Zadaniem dzieci jest utworzenie odpowiedniego zbioru zgodnie z informacją podaną przez nauczyciela: *Położcie przed sobą tyle patyczków, ile macie lat. Liczba, którą mam na myśli, jest sąsiadką liczb 2 i 4. Do czterech elementów doliczcie jeszcze pięć. Liczba, którą mam na myśli, jest o dwa mniejsza od liczby 7. To liczba o dwa większa od liczby 10 itp.*

3. Utrwalanie umiejętności odczytywania pełnych godzin na zegarze

Przedszkolaki siedzą przy stolikach. Mają przed sobą swoje zegary. Nauczyciel prosi o ustawienie godzin: dwunastej w południe, pierwszej w nocy, piątej po południu, dwunastej w nocy, szóstej rano, trzeciej po południu, dziesiątej wieczorem itp. Po podaniu każdej godziny prowadzący ustawia też swój zegar, pokazuje go i mówi: *Jest dwunasta w południe* itd. Dzieci wykonują zadanie, sprawdzają swoją pracę, korygują ewentualne błędy.

⁵ Barańska M., *Przedszkolaki tańczą*, [w:] M. Barańska, *Wchodzi, wchodzi Stach na dach. 103 wierszyki i zabawy kształcące motorykę, koordynację ruchową i ruchowo-słuchową*, wyd. II, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2015, s. 85.

4. Zabawa ruchowo-słuchowa „Dzwon”

Małgorzata Barańska

Dzwon⁶

Na wysokiej wieży

bije wielki dzwon.

Bije jak należy,

mocny jego ton.

Dzieci stoją w rozszypce, w pewnej odległości od siebie.

1.–4. Wymawiają powoli, monotonnym głosem słowa rymowanki i kołyszą się wolno, rytmicznie na boki. Mogą przenosić ciężar ciała z nogi na nogę. Na każdy wers przypadają trzy wychylenia ciała.

5. Praca w zeszytach „Harmonijne przedszkolaki myślą i mówią” (z. 2, s. 39)

Nauczyciel wyjaśnia sposób wykonania zadań. Kontroluje pracę dzieci, poprawia ułożenie narzędzia do pisania itp.

NAUKA CZYTANIA

Temat: Czytanie wyrazów, wyrażeń i tekstu

Cele ogólne:

- rozwijanie prawidłowego sposobu czytania: płynnego przechodzenia z głoski na głoskę (z litery na literę);
- poznawanie znaków interpunkcyjnych;
- rozwijanie umiejętności rozumienia czytanych treści.

Cele operacyjne

Dziecko:

- słucha tekstu czytanego przez nauczyciela, śledząc wzrokiem jego zapis;
- czyta prawidłowo wyrazy, wyrażenia i tekst;
- zaznacza w tekście litery **H, h** oraz dwuznaki **Ch, ch**;
- dobiera obrazki do wyrazów i wyrażeń.

Środki dydaktyczne: tablica multimedialna; plik „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 28; z CD 7); zeszyty „Harmonijne przedszkolaki czytają” (z. 2, s. 28); mapa fizyczna Polski.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Część wspólna

1. Praca przed tablicą

Ćwiczenie 1. Przedszkolaki podchodzą do tablicy i zaznaczają litery **H, h** oraz dwuznaki **Ch, ch**. Następnie nauczyciel czyta tekst ze staranną intonacją, przesuwając pod nim palcem. Zadaje pytania dotyczące treści: *Dokąd pojechała mama z dziećmi? Gdzie spali mama,*

⁶ Barańska M., *Dzwon*, [w:] M. Barańska, *Wchodzi, wchodzi Stach na dach...*, s. 48.

Hania i Henio? Co wydarzyło się pewnej nocy? Czego bał się Henio? Przedszkolaki wspólnie odpowiadają na pytania, a chętni wskazują w tekście właściwe zdania lub ich fragmenty. Nauczyciel pokazuje na mapie Półwysep Helski i Hel. Zwraca uwagę dzieci na to, że wokół półwyspu jest morze. Wyjaśnia znaczenie wyrazu „falochron”. Następnie chętne dzieci, „Henio” i „mama”, czytają dwa ostatnie zdania z podziałem na role. Nauczyciel wskazuje myślniki, nazywa je i wyjaśnia, że myślnik stawia się przed czyimiś słowami. Na koniec przedszkolaki razem czytają tekst.

Ćwiczenie 2. Chętni podchodzą do tablicy, żeby przeczytać jeden wyraz lub jedno wyrażenie oraz połączyć je linią z właściwym obrazkiem. Potem przedszkolaki wspólnie czytają wszystkie wyrazy i wyrażenia.

2. Zabawa ruchowa „Wycieczka na Hel”

Nauczyciel wyjaśnia i opowiada: *Ustawcie się jedno za drugim i połóżcie dłonie na ramionach osoby stojącej z przodu. Pojedziemy pociągiem na Hel. Uwaga! Odjazd! Pociąg powoli rusza. Jedźcie coraz szybciej i szybciej. Już zbliża się do stacji i zwalnia. Wsiadźcie i czym prędzej pomaszerujcie na plażę! Pobiegajcie po piasku. Teraz połóżcie się na nim i odpocznijcie.*

Część indywidualna („Harmonijne przedszkolaki czytają”, z. 2, s. 28)

Przedszkolaki samodzielnie wykonują polecenia. Następnie nauczyciel prosi chętnych o głośne odczytanie wybranego materiału.

Dzieci, które tego potrzebują, podczas indywidualnej części zajęć powinny wrócić do wskazanych przez nauczyciela ćwiczeń znajdujących się na wcześniejszych stronach zeszytu 2 lub w zeszytu 1.

UMUZYKALNIENIE (Z ELEMENTAMI LOGORYTMIKI)

Nauczyciel prowadzi zajęcia umuzykalniające (z elementami logorytmiki) zgodnie ze scenariuszem zamieszczonym na s. 30–32.